

жихъ да приеме за членъ въ Комитета, — той се съгласи и прие. Намѣрвамъ послѣ и Хараламби Сяровъ (тогава Сяросъ), българинъ отъ Шуменъ, по занятие чизмаръ, който бѣше станалъ приятель съ мене и Раковски. Той бѣше станалъ членъ въ една отъ съзаклѣтитѣ секции за свалянието на Куза, а сега бѣше назначенъ началникъ на ношната жан-дармерия, въ прочемъ добъръ български патриотъ.

На другия день отивамъ при Руссети и му казвамъ, че хората за съставяние Комитета сж нагласени и готови.

Руссети ми каза, че говорилъ съ Братияна и той билъ съгласенъ за това дѣло. Ви ще имате да се споразумѣете за тази работа, какъ трѣба да стане, съ трима членове отъ тѣхний таенъ централенъ комитетъ: К. Чокжрлану, Гл. Серурии и Евгенъ Карада. Да отидемъ и се споразумѣемъ съ тѣхъ за съставянието и устройството на нашия таенъ Комитетъ, който да бжде въ съгласие съ тѣхния.

Тогавя ний се събрахме всички наши членове, въ мене (азъ живѣяхъ въ улица Шеларии, хотелъ „Фиески“). Рѣшиха сички да ида азъ съ Диямандеска и се срѣщнемъ съ тримата румжнски членове и каквото рѣшимъ, ще бжде прието и отъ тѣхъ, като прѣдварително се съгласихме, кои ще бждатъ нашитѣ условия. Наконецъ срѣцнахме се съ тия господа въ кжщата на Чокжрлану. Говорихме, казахме нашитѣ условия, какво искаме за сега отъ тѣхъ, за да тръгне работата нарѣдъ. Тѣ едно удобриха друго не. Най-послѣ дойдохме до едно заключение. Рѣши се да напишемъ *една свѣщена коалиция между румжнитѣ и българитѣ*.

Написахме я на български и я прѣведохме на румжнски; сичка писмена работа я вършихъ азъ. Прѣдставихме имъ я все пакъ на тримата. Тѣ не удобриха нѣкои работи; поправихме ги, и пакъ я прѣдставихме тѣмъ за подписване. Това ставаше въ първата половина на мѣсець априлъ. Тѣхното дѣло за избирането на единъ страненъ принцъ за-